

Nevydarený rybolov

A tak celá nedočkavá bežala nasledujúci večer pod okno horárne, aby si vypočula nejakú novú rozprávku o bystrých líškach. Poľovník práve rozprával svojmu synáčikovi o bystrej líške a hlúpom kočišovi, a preto líška pozorne počúvala:

„To bola zasa iná bystrá kmotra líška, ale tiež veľmi podarená!“ začal poľovník. „Raz zbadala, ako kočiši na ceste okolo lesa vozia plné vozy tučných rýb, a hneď jej prišla na ne chuť. Ako ty dobre vieš, synak, za peknú líčšiu kožušinu sa vždy dobre platí, a práve to tá bystrá kmotra líška prešibane využila, aby ktoréhosi kočiša riadne nahnevala.“

Jeden z nich, s plným nákladom rýb, práve prichádzal k lesu. A tak si ľahla doprostred cesty, akoby akurát tam po strelnej rane dokonala. „Tak na to sa pozrieme, krucišpána!“ hovoril si kočiš zvesela. „Leží tu zastrelená líška! A bol by som mechom udretý, keby som tú potvorku nechal tak: kožušník v meste mi za ňu dá pekných pár koruniek, budem mať na tabak!“ A naoko mŕtvu líšku hodil do voza na kopy rýb a naradostený sa pobral ďalej. Len čo voz na tvrdom štrku začal poskakovať, milá líška sa zdvihla a rýchlo z voza vyhádzala niekoľko veľkých kaprov. Potom sama zoskočila, pozbierala zhodené ryby a odniesla si ich do svojho brloha. Tam si na nich labužnícky pochutila!“

„Ale toto je čosi celkom iné ako tamtá povedačka!“ veselo si naša kmotra líška húdla popod fúzy. „Ja len dúfam, že tentoraz sa mi niečo podobné tiež zadarí!“

Potom niekoľko dní čakala pri ceste, či nejaký kočiš tade pôjde s rybami, a naskutku sa jedného takého dočkala. Keď rozpoznala podľa ryby nakreslenej na voze, že je to naozaj povoz vezúci ryby, rýchlo si ešte na chvost pripevnila ceduľku s nápisom „Cena 1 000 korún“ a natiahla sa naprostred cesty.

„Hola-hej!“ zvolal kočiš veselo, keď zbadal líšku. „Leží tu líška! A ja ju veru ležať nenechám! Prír! – A pozrimeže, tá líška